

Завърнѣ въз Цариградъ, дѣто като си почи-
нѣ нѣколко дена, отиде пакъ въз Едрене и
даде волѣ на сына си Сюлеймана да са върне
въз мѣстоуправленіе-то си на Сароканъ.

Въз това врѣме Арджи-Барберисъ, братъ и
наслѣдникъ на Алжирскыя шейкъ Канр-ед-дена,
са провозгласи за царь, но като са боеше да
не са дигне върхъ мѣ Селимъ, проводи едно-
го чиновника да мѣ честити побѣды-тѣ и да
мѣ занесе богаты дарове като на великъ Го-
сподарь. Селимъ са согласи на прѣдложеніѣ-
та Арджи Барберисови, проводи мѣ военни
припасы, войска, сребро и прозвище-то паша.
Отъ това врѣме турци-тѣ зехъ да считатъ
и Алжиръ като собственность на царщина-та си.

На 1519—923 чума-та са хванѣ въз Едре-
не, и Селимъ който дѣ а т е л н о на-
стоѣваше да са умножатъ морскы-тѣ му си-
ли и приготвеше силнѣ войскѣ за нови по-
бѣди, тръгна да иде въз Цариградъ; но въз
пѣта, на сѣщо-то мѣсто дѣто найпрѣдъ
бѣше обевназ бой срѣщо баща си, умрѣ на
21 Септем. 1520—926. Той живѣ 51 год. или
както казватъ другы 54 а царѣва само 8-год.
и 9 мѣсеца; но и въз това малко врѣме той